

(המשך מעמוד 62)

אפשרותו לכלכל ולפרנס את התור בעת את שני ילדיה.

בכתבה הגנה שהגיש הנתבע, באמצעות עורך־הדין שלמה שוהם, מכהיש הסבא את טענותיה של כלתו, כאילו עודד את בנו להתגרש. הוא מספר על עצמו שאינו אמיד, ומתגורר בדירה בת שני חדרים, שכורה בדמי־מפתח, יחד עם אשתו, שניהם אנשים חלונים. משכורתו מספקת בקושי לכלכלתו ולכלכלת אשתו, ולכן אין בידו לשלם מזונות לכלתו.

בדיון שנערך בבית־המשפט פסק השופט, שעל הסבא־הנתבע לשלם לכלתו דמי־מזונות טרום־זמניים, בסך 35 אלף לירות, עד להתחדשות הדיונים, אחרי פגרת בית־המשפט. יצחק רטהויו שי לם את הסכום ואמר: "שילמתי מפני שכל העניין עבר דרך ההוצאה־לפועל, ולא רציתי איתם עסק. בין כה וכה פסק־הדין הוא זמני, אז למה לי להיכנס לביבלובי מוח? חוץ מזה, אם שילמתי זה לא אומר שזה מחובתי לשלם לבד את כל הסכום. הכי גרוע שיכול לקרות זה, שבסכום ששילמתי יתחלק גם בני משפחה של כלתי."

דרכי אשה

המיקצוע: נוכלות

הציגה עצמה כבת

מדינת ונצואלה

מדינת ונצואלה

הנאשמת, אשה צעירה ונמוכת קומה, הגיעה לאולם המישפט כבור לה באויקים. עיניה היו עצובות

נוכלת וינר

4 שנות מאסר

ומלאות דמ. מיד כאשר נכנסה לאולם של השופטת ויקטוריה אוסטובסקי־כהן, קמה הצעירה אסתר וינר על רגליה וביקשה מבית־המשפט שירשיע אותה בכל האשמות שבכתב־האישום. השופטת הופתעה, התובעת יהודית אמסטרדם הופתעה, אך היא מופתעת מכלום היה סיגורה של וינר, אוריה באר, רק זמן מה קודם לכן התייעץ איתה, והשניים החליטו, כי הנאשמת תכפור בתאשומות. ההודאה הפתאומית נראתה לו מורה מודעת. הוא פנה לבית

האם ביגללה נרצח יהושע לוי?

יעל ברכה בבית המישפט

חבר קנאי מאוד

החתיכה יעל. התברר למישטרה כי חברה הנוכחי, אלי גראציאני, ידוע כקנאי מאוד. המישטרה עצרה חשודים אחדים, וביניהם את גראציאני ויעל. הנערה סיפרה כי יצאה תקופה מסוימת עם המנוח, אך הוא לא היה הגבר היחיד שחזר אחריה.

גראציאני מסר אליבי לזמן הרצח, טען כי היה בבית־חרושת כרוזנגן. הוא הכחיש כי טבעת זהב שנמצאה במקום שייכת לו, וגם יעל הכחישה זאת. אולם לדברי המישטרה קיימות עדויות הטוענות כי הטבעת שייכת לו, וכי הכחשתו מפי לילה אותו.

בהפסקה הביאה יעל מזון ומשקאות ממזונון בית־המישפט. גראציאני אכל ושוחח איתה. הסיגורה, מנחם רובינשטיין, טען כי למישטרה היו שבעה ימים שבהם היתה יכולה לאמת את האליבי של החשוד, וכי הוא הובא פעמיים למכונת־אמת מרצונו החופשי. "האם אדם הקשור ברצח יסכים ללכת למכונת־אמת פעמיים? שאל הסיגורר.

השופט החליט בכל זאת לעצור את גראציאני לחמישה ימים נוספים, שבהם תבדוק המישטרה את האליבי שלו.

כאשר הורד החשוד לתא העצירים, ליוותה אותו יעל בעיניה היפות. אחר־כך יצאה גם היא מהאולם, כאשר כל העיניים מלוות אותה.

אפשר היה להתעלם מהצעירה בעלת השיער המתולתל, שגלש על כתפיה. היא נכנסה לאולם־המעצרים בהליכה סכסית ובשימלת מיני קצרצרה. עיניה היו נשואות אל אלי גראציאני, שישב על ספסל החשודים, מוקף שוטרים. גם הבלונדית, יעל ברכה, היתה עצורה עד לפני זמן קצר יחד עם גראציאני, בחשד רצח יהושע לוי. היא ישבה על הספסל האחורי ונראתה כמו העתק מגונום של פנינה רונבלום. שפתיה היו צבועות אדום לוהט, ממושקות בצורה פרובוקטיבית, ועיניה החומות היו משוטטות בין הצופים באולם במבט מתגרה.

הקורבן, עבריין מוכר למישטרה, העביר את עסקיו לארצות־הברית לפני שלוש שנים, ושם הסתבך ברצח הזוג ראובן בלוס־אנג'לס. בחודש מארס השנה חזר לישראל עם מכונת קאדילק מפוארת, ולפני שלושה שבועות נמצאה גופתו מוטלת בבניין בית־החולים הנטוש בפי. ברור היה כי הכיר את רוצחו, כיוון שנורה מטווח קרוב, מכונתו המפוארת נמצאה בקומת המרתף של הבניין.

חקירות המישטרה התפרשו על פני שטחים רבים, שבהם אפשר היה לגלות את המניע לרצח לוי. חקרו בעיסקות־סמים, שלפי חשד המישטרה היה לוי מעורב בהן, חקרו בעניין קרובי מישפחת ראובן, שאולי רצו לנקום את נקמת הזוג, וחקרו גם לתוך עברו הרומנטי של לוי, שם מצאו את

חוב, כי אביה נפטר ותרם את גופתו למדע. אביה האמיתי של אסתר נפטר לפני שנים רבות בבית־המועצות.

כאשר החלה מישטרת נתניה לחפשה, נעלמה. התעלול הבא שלה היה בחיפה. היא משכת צ'קים ללא כיסוי, וכאשר עלתה המישטרה על עקבותיה מסרה פרטי וזהיה כרובים. היא נצעה, וטענה בפני השופט, כי היא זקוקה לטיפול גינקולוגי דחוף. היא שוחררה בערבות כדי לעבור ניתוח בבית חולים הכרמל, ומשם נעלמה בלי להשאיר עקבות. מישטרת חיפה הכריזה עליה כעל עבריינית נמלטת.

היא עברה לחדרה ושם הציעה למכירה מכונת וולבו לאחד בשם מיכאל ברנשטיין, בטענה, כי את המכונת קנה לה אביה המיליונר. היא קיבלה ממנו 200 אלף לירות ונעלמה.

מישטרות נמל התעופה בן־גוריון, ירושלים ומרחב הירקון בתל־אביב הציגו את תמונותיה על לוחותיהם כעבריינית מבוקשת. בינתיים הכירה בפתח־תיקווה, בהאשמת 1981, שתי צעירות. היא עשתה עליהן רושם של אשת הרעול הגדול ובתו של מיליונר, ובהסתה לקנות להן כרטיסי־טיסה לגרמניה. השתיים הוזמנו להת

לפני זמן קצר הסתיימו ההליכים בהודאתה המפתיעה בבית־המשפט. השופטת קיבלה את טענת התובעת אמסטרדם, כי יש להחזיר מיר עם הנאשמת בגלל המימרות הרבות שבהן הורשעה. היא גידונה לארבע שנות מאסר בפועל ולישלוש שנות מאסר על־תנאי.

מישפט

העבודה היא חיינו

הנהג חשב כי

הטו מפיסנית "עוברת"

והוא נאשם במעשה מגונה

השופטת מיכל גייקובס מרחורי בות, נזקקה למילון של דן בן־אמוץ ונתניה בן־יהודה כדי להכריע בדיון. נהג המשאית יוסף אמר, שנאשם במעשה מגונה, טען להגנתו, כי חשב שהטרמפיסטית היא פרוצדורה־דרכים.

"אחרי שעלתה למכונית שאלתי אותה אם היא עוברת, והיא השיבה בחיוב" סיפר הנהג, "ולכן שלחתי ידיים, כי חשבתי שהיא זונה, ושלכן עלתה למכונית."

הטענה של עורך־הדין יורם שפי טל, הסיגורר, כי היתה כאן טעות בעובדה, עוררה את סקרנותה של השופטת. "ניגשתי לבדוק אם אמנם פירוש המילה עובדת בשפה העברית משמעו עובדת על הכביש. חפשתי ולא מצאתי ואפילו לא בר מילון לשפה עברית מדוברת של בן־אמוץ ובן־יהודה." כתבה השופטת בספק־דינה.

"הוא שאל אותי אם אני עוברת דת, ועניתי שכן, כי אני עובדת בתור מטפלת בחולים, אני אשה נשואה, ויש לי שלושה ילדים. פתיאום הוא עצר את האוטו והתיחיל לגעת בי בכוח. נדהמתי ורתיבתי. התחלתי לצעוק, ואז הוא הוריד אותי מהמכונית." סיפרה המתלוננת.

נהג אחר, שראה אותה עומדת בכביש המומה ופרועה, ובגדיה קרועים, עצר ושמע את סיפורת. הוא הביאה לתחנת המישטרה. השופטת השיעה את אמר כי מעשה מגונה, והטילה עליו קנס בסך 500 שקל ושלושה חודשי מאסר על־תנאי.

יש אלוהים בשמיים

הנאשם שוחרר פעם

ממעצר, אך לא

כאשר התובע

עוזי שראטר התעקש

השוטרים מיהרו לרדוף אחרי שני הגברים שיצאו מחוף בית־דירות ברחובות, כאשר בידיהם רכוש גנוב. אחרי מירדף קצר נתפסו השניים, וגם התכשיטים והאקדח שנגנבו משתי דירות בבניין נמצאו בידיהם.

יהודה אלמליח לא התרגש. "אתם זוכרים" אמר לשוטרים שצערוהו, "כי לפני שנה בערך תפסתי אותי עם בחור אחר במכונית, וטענתם שהיה בה רכוש גנוב?" השוטרים זכרו. "אתם ביקשתם מהשופט אורי שטרומן שיצטרף אותי עד תום ההליכים והצלחתם, אבל אני עירערתי לבית־המשפט העליון, והשופט מרים בן־פורת שיהררה אותי. אתם רואים, יש אלוהים בשמיים! גם הפעם אני אצא."

"אולי יש אלהים בשמיים, אבל יש שראטר בפרקליטות", אמרו לו השוטרים בביטחון. "הפעם לא תצא ממעצר". ואמנם בעת הבקשה למעצר עד תום ההליכים, לפני השופט המחוזי החדש צבי כהן, טען עוזי שראטר, כי אין לשחרר את אלמליח, מכיוון שהפעם הרהיק לכת. הוא ניסה להימלט מידי המישטרה, וזו היתה הסיבה להחלטה של השוטרים. בידו היו התכשיטים הגנובים, וכתב־האישום החדש מדבר על שתי פריצות. אלוהים לא עזר לאלמליח — הוא נעצר עד תום ההליכים.